

Armenian Evangelical Church
of New York

Monthly Bulletin

The Rev. Haig Kherlopian, Pastor

ԱՄՍԱԹԵՐԹԻԿ

Նիւ Եորքի

Հայ Աւետարանական Եկեղեցւոյ

Վեր. Հայկ Խրլորեան, Հովիւ

Volume 102

APRIL 2014

No. 8

The Monthly Bulletin

Published by

The Armenian Evangelical Church of New York

152 East 34th Street, New York, NY 10016

Telephone 212-685-3177 ☩ Fax 212-889-8338

E-mail: info@aecnyc.org

Website: www.aecnyc.org

Founded in 1896, the AECNY, a Congregational Church affiliated with the United Church of Christ, is dedicated to serving the spiritual needs of the Armenian-American community, friends and neighbors in the metropolitan New York City area and around the world.

We aim to provide a variety of ministries in Christian education, music, outreach and fellowship.

All articles submitted for publication are subject to acceptance, rejection and editing by the Publication Committee with no obligations to return the unpublished articles to their authors.

<p>The Monthly Bulletin of the Armenian Evangelical Church of New York Published monthly, except in July and August, by the Armenian Evangelical Church of New York, 152 East 34th Street, New York, NY 10016 Yearly subscription: \$15.00 Postmaster: Send address changes to <i>The Monthly Bulletin of the Armenian Evangelical Church of New York</i>, 152 East 34th Street, New York, NY 10016</p>

How Not To Pray

“And when you pray, you must not be like the hypocrites. For they love to stand and pray in the synagogues and at the street corners, that they may be seen by others. Truly, I say to you, they have received their reward. But when you pray, go into your room and shut the door and pray to your Father who is in secret. And your Father who sees in secret will reward you. “And when you pray, do not heap up empty phrases as the Gentiles do, for they think that they will be heard for their many words. Do not be like them, for your Father knows what you need before you ask him.

(Matthew 6:5-8)

The anthem of the Armenian people is not *Mer Hayrenik*, but the *Hayr Mer*. For nearly two thousand years, the *Hayr Mer*, the prayer that Jesus Christ taught to his disciples, has been passed down from one generation to the next. However, at times we can get out of tune with the original intention of this prayer and turn it into an empty ritual. My objective for the next several volumes of the *Ter-tig* is to bring us to understand the way Jesus Christ prays by reflecting on each of the petitions found in

the “Our Father.”

Before we begin, we must first learn how not to pray. More often than not, we view prayer as our attempt to change God in order to fulfill our own wants, rather than seeing prayer being about God changing us. In the Sermon on the Mount, right before Jesus teaches the disciples the Lord’s Prayer, he rebukes two types of selfish prayers. One is the prayer of the self-righteous Pharisee and the other is the selfish prayer of the pagan.

The prayer of the Pharisee is not about intimacy with the Maker of the universe. Instead, it is a production with the goal of bringing attention to himself. The illustration Jesus gives to describe such a prayer is one of a religious leader who is anticipating the time for daily prayer to show off his holiness. The Pharisee sounds the bells and blows the trumpet to get people’s attention so that they can listen in on how articulate and great he is. Jesus coins the term “hypocrite” to describe such a person. A hypocrite was a stage actor in Greek theater who put on a mask. Jesus calls us out to take off our mask of religiosity and be genuine when we communicate with God.

The other type of prayer that needs to be avoid-

ed is the prayer of the babbling pagan. Pagan prayer is like being a spoiled child who nags his parent to get what they want. This type of prayer is rambling; there is no value in what is said. It is important to be persistent in our prayer requests, but the focus of this type of prayer is on the one praying. It is hedonistic in nature and it cares little for others. Sadly, this is a common understanding of prayer.

To avoid the two selfish prayers of the pagan and the Pharisee, we must know that in praying we are talking to our heavenly Father. We are praying neither to aggrandize ourselves nor to impress others. We are communing with a personal God. Nobody likes listening to someone who is self-righteous and nobody likes listening to someone who only talks only about himself. Why should we talk to God in such an insulting manner? We must not, but must see prayer as talking to God as an obedient child communicates with his earthly parents.

Besides knowing that we address a holy, personal, and trustworthy God when we pray, we must also practice the discipline of secrecy. Jesus tells his disciples that when they pray, they should shut the door behind them and do it in private. When we pray

in secrete our motives are pure. To pray in private is to avoid the error of the pharisaical prayer of seeking religious cool points from the community. When we pray while no one is watching, we pray simply for the sake of spending time with God.

To pray like the Lord, we must pray in private. Yet, we must avoid the temptation to privatize God. The Lord's Prayer begins with "***Our*** Father" and ends with "deliver ***us*** from evil." It is a prayer to be said with other brothers and sisters for the sake of our brothers and sisters. It is a prayer where an entire community acknowledges its complete dependence on God. When we understand that prayer is not about oneself, but rather about God and God's people, we avoid the error of prideful self-absorption.

Prayer is intimacy with God. It is ultimately about God changing us rather than us changing God. Prayer is not about impressing others or puffing ourselves up with empty words. We must pray with the pure motive of wanting to connect with God. We must pray seeking not merely our own benefit but the benefit of others.

-Rev. Haig Kherlopian

ԴԷՊԻ ԷՄՄԱՈՒՄ` «ՈՒՐԻՇԸ»
ՃԱՆՉՆԱԼՈՒ ԺԱՄԱԴՐԱՎԱՅՐԸ

*«Այն ատեն անոնց աչքերը բացուեցան ու զինք
ճանչցան» (Ղուկաս 24.31):*

Ուրիշը՝ եթե մեկ կողմէ մեր ազգային-
հասարակական-եկեղեցական

կեանքերուն մէջ ակներեւ է որպէս անձ կամ
հաւաքականութիւն, որ չենք ճանչնար եւ ծանօթ
չէ, բայց նոյնպէս այն, որ կը պահանջէ մեկ կողմէ
փնտոտութիւն, բայց նաեւ՝ գիտակցութիւն եւ
զգաստութիւն, թէ անհրաժեշտ է ճանչնալ
ծանօթ-անծանօթ «ուրիշը» աւելի լաւ
հաղորդակցութեան եւ մարդկային մեր
կեանքերուն մէջ արժեքներու կերտումին:
Մայիսասեան «ուրիշը» կը բացատրէ որպէս
«այլ», բայց նաեւ՝ «տարբեր, աննման»: Ու
տակաւին՝ որպէս «այլ ոք, օտար մէկը»:

«Ուրիշին» հասկացողութիւնը-
իրականութիւնը նաեւ մեր անձերուն մէջ է: Մեր
միտքին ու հոգիին մէջ կայ այն մասը, որ «այլ» է,
«տարբեր» եւ «ուրիշ»: Եթէ մեկ կողմէ
գիտակցական-անգիտակցական

իրականութիւն է, բայց նաեւ՝ մեր ապրած կեանքերուն հեւքին ու ձգտումներուն մէջ, «ուրիշը» կը դառնայ նաեւ այն իրավիճակը, որուն չենք անդրադառնար կամ չենք ուզեր ընդունիլ: Մեր անձնական կեանքերուն մէջ կը շինենք «պատեր», որոնց ներքեւ կ'ապրինք մենք մեզ անջատելով իրականութիւններէն...: Այդ իրականութիւններուն մեծագոյնը՝ «ուրիշ»ը. մեր մէջ եւ մեր չորսդին:

Այս իմաստով, Էմմաուսի ճամբուն վրայ «պատահածը», որպէս մեկնաբանութիւն, մէկ լաւագոյն նկարագրականն է «ուրիշին» հանդիպումին եւ անոր ճանաչումին անհրաժեշտութեան: Յիսուսի երկու աշակերտները Երուսաղէմէն կերթային դէպի Էմմաուս: Յիսուս անոնց քովէն կը սկսի քալել, բայց անոնք զինք չեն ճանչնար, որովհետեւ «անոնց աչքերը բռնուած էին» (Ղուկաս 24.16): Անոնք չկրցան ճանչնալ «ուրիշը», որուն ծանօթ էին, որովհետեւ կ'ապրէին իրենց ստեղծած ներաշխարհին մէջ: Անոնք տխուր էին, «որովհետեւ քահանայապետերը ու մեր իշխանները մահուան մատնեցին զանիկա ու

խաչը հանեցին» (Ղուկաս 24.20): Բայց նաև կ'ապրեին յուսախաբութեան պահը, որովհետև «կը յուսայինք որ անիկա էր, որ Իսրայելը պիտի ազատեր» (Ղուկաս 24.21): Անոնք կ'ապրեին կասկածի մթնոլորտին մեջ, որովհետև մի քանի կիներ Յիսուսի գերեզմանը գացած էին ու «... անոր մարմինը չգտնելով՝ եկան ու ըսին թե հրեշտակներու տեսիլք ալ տեսան, որոնք ըսեր են թե անիկա ողջ է» (Ղուկաս 24.23): Ու տակաւին՝ կար անոնց շուարած վիճակը, որովհետև կը վերյիշէին Յիսուսի խօսքը, թե՛ «Քրիստոս պետք էր այս չարչարանքները կրեր եւ իր փառքը մտնէր» (Ղուկաս 24.26) եւ այս բոլորը ճի՞շդ էր, թե՞ սխալ...:

Երկու աշակերտներուն համար, ամբողջ ճամբու տեւողութեան, Յիսուս մնաց «ուրիշը», որուն ճանչցան միայն այն ատեն, երբ հրաւիրեցին զինք՝ Յիսուսը, իրենց տունը. «Մեր քով կեցիր» (Ղուկաս 24.29): Աշակերտներուն աչքերը «բացուեցան», երբ Յիսուս «անոնց հետ սեղան նստաւ, հաց առաւ, օրհնեց ու կոտրելով տուաւ անոնց» (Ղուկաս 24.29): Եւ

աշակերտները «ճանչցան» Յիսուսը՝ «ուրիշը», որ իրենց հետ կը քալէր ամբողջ ժամանակը:

Էմմաուսը մեր կեանքի ճամբան է, որուն մէջէն կը քալենք, որպէս անհատ եւ հաւաքականութիւն, իւրաքանչիւրս ինք իր ուղիով: Մեր կեանքերուն իւրաքանչիւր իրավիճակին մէջ, յաջող կամ ձախող, ուրախ թէ տխուր, յուսահատական թէ ոչ, կայ մեր շինած մարդկային «պատերը», որուն մէջ մենք կը փորձենք կերտել մեր կեանքերը՝ մեր մարդկային ուժականութեամբ...: Եւ այդ մարդկային ուժականութիւնը ու անոր պարտադրած տրամադրութիւնները մեր աչքերը կը բռնէ եւ կը փորձուինք չտեսնել «ուրիշը» մեր մէջ, բայց նաեւ՝ «ուրիշները» մեր հաւաքականութեան մէջ:

Բայց աշակերտներուն անդրադարձը «ուրիշը» ճանչնալէն ետք, զիրենք դրաւ կեանքի մեծագոյն իրականութիւններու առջեւ: Անոնք անդրադարձան թէ Յիսուս՝ «ուրիշը», իրենց կեանքի էութիւնն էր եւ ճամբորդութեան մէջ միշտ ընկերակից. «Ինք մեզի հետ կը խօսէր ճամբան» (Լուկաս 24.32): Ու անոնք տեսան

«ուրիշին» կարեկցող հոգին. «... Ի՞նչ են այդ խօսքերը՝ որ քալելով իրարու հետ կը խօսակցիք ու տրտմած ալ էք» (Ղուկաս 24.17): Բայց նաեւ անոնք տեսան թէ ինչպէս Յիսուս իրենց ուղղութիւն կու տար. «Ով անմիտներ ու թուլասիրտներ, հաւատալու այն բոլոր բաներուն, որոնք մարգարէները խօսեցան» (Ղուկաս 24.25): Եւ անպայմանօրէն տեսան «ուրիշին» իրայատուկ քաջալերանքը. «Չէ՞ որ սրտներնիս մեր ներսիդին կը բորբոքէին» (Ղուկաս 24.32):

Եւ միայն մեր չորս կողմի պատերը փլելէ ետք, ու զինք հրաւիրելէ ետք է որ պիտի ճանչնանք «ուրիշը»՝ Յիսուսը, որ մեզի հետ կը քալէ իւրաքանչիւր վայրկեան, մեզի կը գրթայ, ուղղութիւն կու տայ, բայց նաեւ՝ մեզ կը քաջալերէ...: Քաջալերանքը՝ ատելի լաւ ու «նոր կեանքի» հասկացողութիւնն է, որ կ'ապրիս «պատէդ» անդին, մտնելով հաւաքականութեան մէջ, ինչպէս աշակերտները որոնք Յիսուսը ճանչնալէ ետք «Երուսաղէմ դարձան» (Ղուկաս 24.33): Հոն անոնք միացան մնացեալներուն՝ «ուրիշներուն», եւ տեսան թէ անոնք ալ կըսէին.

«... թե իրացնէ Տէրը յարութիւն առաւ ու Սիմոնին երեւցաւ» (Ղուկաս 24.34): Եւ այս քաջալերանքն է, որ կը ստեղծէ հասկացողութիւն եւ հաղորդակցութեան կապ, ճանչնալու համար ծանօթ-անծանօթ «ուրիշները», որոնց հետ կ'ապրինք ու կը բաժնեկցինք մեր կեանքերը:

«Ուրիշը», որ «այլ»ն է՝ «տարբեր եւ օտար մէկը». ան(անոնք) չեն պատկանիր մեր եկեղեցիին կամ համայնքին եւ կամ մեր ազգային-քաղաքական գաղափարախօսութեան: Ու տակաւին «ուրիշները», որոնք չեն պատկանիր մեր մշակոյթին, կրօնին ու կենցաղին: Յիսուս «ուրիշ»ին քաջալերանքը, եթէ մեզ պիտի չմիացնէ մեր պատկանելիութեամբ եւ գաղափարախօսութեամբ, բայց պիտի օգնէ որպէսզի ճանչնանք եւ հասկնանք «ուրիշները»: Մեր կեանքերուն չորս կողմը, որոնց հետ կ'ապրինք ու կը քալենք մեր կեանքերուն ընթացքին: «Ուրիշները» ճանչնալով է որ կարելի պիտի ըլլայ կերտել ազգային-եկեղեցական-հաւաքական ու համամարդկային մեր կեանքերը:

Դեպի Էմմաուս... Հոն, ուր պիտի ճանչնանք «ուրիշը»՝ Յիսուսը...: Բայց նաև պիտի ճանչնանք «ուրիշները»: Եւ այս կարելի պիտի ըլլայ, որովհետև «ուրիշը»՝ Յիսուսը, մեր էութեան մէջ է. ան պիտի քաջալերէ մեզի որպէսզի տեսնենք զինք՝ «ուրիշը», բոլոր «ուրիշներուն» սիրտերուն մէջ:

Դեպի Էմմաուս...: «Ուրիշը», բայց նաև՝ «ուրիշները» ճանչնալու ժամադրավայրը...:

-ՀՐԱՅՐ ԸԷՊԷՃԵԱՆ

GIFTS ACKNOWLEDGED WITH GRATITUDE

*Thank
you*

FELLOWSHIP HOUR

We would like to express our gratitude to the following for hosting a Fellowship Hour in the month of March: Serpoohi Mardirossian.

TIGRAN MARTIKYAN TO BENEFIT
AVEDISIAN SCHOOL

*On **Sunday May 18th at 2:00 pm**, The Armenian Evangelical Church will be hosting Jazz Pianist, **Tigran Martikyan**, to raise funds for the building and opening of the **Avedisian School** of the AMAA in Yerevan, Armenia, which will host K-12 grade students.*

Please join us to help support the future generation of our motherland, Armenia!

Tickets will be sold at the door.

Adults: \$20 - Students \$10

CHANCEL FLOWERS PRESENTED

March 23 - In loving memory of **Estelle Dogramajian**,
by Pearl, Raina, Sage & Steve.

***Altar Flowers** may be dedicated in honor or in memory of a loved one, for a holiday, birthday or graduation.*

Please sign up for a Sunday of your choice by calling the church office at 212-685-3177.

UPCOMING EVENTS AND ANNOUNCEMENTS

Join us for:

Sunday Morning Worship: 11:00 am

Bible Study: Tuesdays at 7:00 pm

Friday Night Worship: 7:00 pm

May 4 *Money Matters*

(Matthew 6:19-24)

May 11 *Stop Worrying and Seek the Kingdom*

(Matthew 6:25-34)

May 18 *Judgment!*

(Matthew 7:1-6)

May 25 *You Got To Want It*

(Matthew 7:7-11)

**Italics indicate Sermon*

“Draw near to God and He will draw near to you.”

